

Ролята на ментора в обучението и мониторинга на курсистите по дентална имплантология

Големият интерес към лечението, провеждани с дентални импланти в последните години, доведоха до един все по-интензивен процес на търсене на информация и форми на обучение от лекарите по дентална медицина.

Факт е, че денталната имплантология не е застъпена или е слабо застъпена в университетското обучение на студентите. В много от европейските и американски университети такова обучение се провежда главно под формата на факултативно изучаване на теоретични позиции и принципи, много от които влизат в програмите със закъснение, т.е. като потенциално остаряла информация. Изключение от това правило е Ню-Йоркският университет по дентална медицина, където ежесечно се провеждат въвеждащи семинари на информация, публикуване на клинични изследвания, както и тренинги за начинаещи и напреднали.

В този смисъл, докато денталната имплантология е извън университетските бази за обучение и без съответния финансов ре-

сурс, обезпечаващ в достатъчна степен качествено и сигурно образование и натрупване на практически клиничен опит от курсистите, как то да бъде провеждано надеждно и сигурно?

В момента в България, както и в други държави, където липсва достатъчен ресурс, обучението се провежда непланирано и хаотично в рамките на 1-2-дневни курсове, семинари и конгреси, на които се канят лектори от Европа или Северна Америка.

Това са категорично положителни усилия в организирането на тези форуми от прогресивни мислещи и амбициозни хора, които целят мотивиране и популяризиране на имплантологията между лекарите по дентална медицина. Но достатъчна ли е само тази форма на обучение и колко може да се научи за 1 или 2 дни? Каква е практиката в страните от Западна Европа, където ресурси не липсват, но действат регулационни системи на обществата за минимизиране на риска да бъдат допуснати недостатъчно подготвени специалисти в практиката и възможно ли е този опит да бъде приложен и у нас?

В различните държави се прилагат различни форми на обучение и сертифициране, като

трейнинг курсовете са широко застъпени във всички страни - разделени на нива - начинаещ, средно и майстор (високо) ниво. Като за достигане на по-високо следващо ниво има съответни изисквания за натрупан опит и познания, които могат да отнемат на курсиста от 3 до 5 години. А най-голямата разлика е, че това обучение и последваща практика не се провеждат безконтролно, а под ръководството на ментор, който напътства и подкрепя курсиста през периода на неговото обучение. Мониторингът от ментор е една доброволна връзка между двама (ментор и начинаещ), която цели да подобри стажуването, придобиването на нови умения и опит, в които менторът подкрепя и съветва начинаещият до момента, в който курсистът е готов за самостоятелно развитие и преминаване на съответните регулационни изисквания от държавата. Менторът е винаги някой с майсторско ниво, достатъчен опит и репутация.

За пример мой курсист във Великобритания, за да започне работа там с имплантни системи, преподадени му от мен - независимо от преминалите тренинг курсове, трябва да проследи минимум два клинични случая, из-

вършени от назначения му ментор, а впоследствие, пак под ръководството на ментора, да завърши поне пет клинични случая с пациенти, които са предварително информирани и заявили писмено съгласие да бъдат лекувани от начинаещ - без да заплащат каквато и да било такса.

Такава е практиката и в други държави от ЕС за започване на добра работа, която цели минимализиране на рисковете, като защитава гражданите и подкрепя начинаещите дентални имплантолози през първите години на трупане на опит.

Такава е практиката и с всички мои курсисти в България, които съгласуват с мен всеки техен клиничен случай поне през първите две-три години, като целта е те да не допуснат сериозна грешка, а в случай на такава, тя да бъде поправена навреме.

Моят опит в така приложената форма на обучение и подкрепа на начинаещите дентални имплантолози до този момент сочи, че всички мои курсисти с малки изключения се чувстват комфортно и много по-сигурни в тяхната работа - преценяват точно своите възможности, без да поемат големи рискове и предизвикателства.

Поради липсата на ясни правила за добра практика в тази област в нашата страна, а и поради позагърбването на традиционните български и общоевропейски морални ценности от всички обществени слоеве през последните години, си позволявам да мисля, че това е една подходяща форма за обучение на начинаещи имплантолози. По този начин престижът на уважавана професия, каквато е тази на лекаря по дентална медицина, да не бъде застрашен от упреци за некомпетентност или комерсиализъм от страна на обществото през този период на преход, развитие и растеж на този дял от денталната медицина.

С пожелания за здраве и много успехи на българските лекари по дентална медицина!

Д-р Кирил КИРИЛОВ